67e jaar. — Nr 30. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 12 Maart 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt elke dinsdag, donderdag en zaterdag.

Alle aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 12 MAART 1910

ALLERLEI NIEUWS

KOMETEN EN ONGELUKKEN. — Onlangs heeft een sterrenkundige van naam, de heer Deslandres van de Parijsche sterrenwacht, de hypothese verkondigd, dat kometen een zoo verdichtenden invloed op den waterdamp van onze aarde uitoefenen, dat zij daardoor geweldige overstroomingen veroorzaken. Thans komt een Engelsch blad met een statistiek omtrent het merkwaardige samentreffen van kometen aan den hemel en en groote historische watervloeden.

Het ziet in de ramp die thans Frankrijk heeft getroffen en die samenvalt met het verschijnen van twee kometen, een nieuw bewijs voor die hypothese. Toen de Halleysche komeet in 't jaar 1531 aan den sterrenhemel nagenoeg dezelfde plaats innam als thans, werden de Nederlanden bezocht door een vreeselijke overstrooming, waarbij 400,000 menschen het leven verloren. In 1607, toen de komeet andermaal verscheen, trad de Severn buiten hare oevers, het water steeg tot aan de daken der huizen en honderden menschen kwamen in den vloed om.

Met de verschijning van de komeet van Biela in 1771 valt de groote watervloed in Yorkshire samen, en in de volgende eeuw, na de wederverschijning van de komeet in 1883, hadden er in China geweldige overstroomingen plaats. Aan Frankrijk heeft diezelfde komeet van Biela twee groote overstroomingen besorgd

Met de verschijning van de komeet van 1852, valt samen de verwoestende vloed van de Holmfirth in de omstreken van Huddersfield, waarbij 90 menschen het leven inschoten. Toen verdeelde zich de komeet in twee helften en is sedert niet meer gezien.

— EEN VERAFSCHUWDE NAAM. — Een eigenaardig incident heeft de herinnering verlevendigd aan den veldmaarschalk baron von Haynau. Deze was in dienst van Oostenrijk als generaal, toen hij in 1849 gelast werd een volksoproer in Brescia te dempen. Hij deed dit op zulke wreedaardige manier, dat men hem sedertdien de hyena van Brescia noemde

Het volgende jaar moest hij den Hongaarschen oproer dempen Hij behaalde de overwinning te Temesvar en deed massa's menschen terechtstellen te Pest en te Arad Hij pleegde zooveel wreedheden, dat de heele beschaafde wereld in opstand kwam.

Hetzelfde jaar verliet Haynau den dienst en vestigde zich op eenen prachtigen eigendom, dien hij bezat in Kisszeberes, in het comitaat Szatmar, waar hij stierf in 1853

De algemeene verachting volgde hem tot in het graf Hij had aan zijne dochter enkel het vruchtgebruik vermaakt van den eigendom, en bepaald dat deze na haren dood aan de stad Kisszeberes moest komen.

De dochter van den beruchten veldmaarschalk is nu overleden en de stad Kisszeberes is eigenares geworden van het terrein, dat niet min dan 860 hectaren oppervlakte heeft.

De gemeenteraad heeft nu met eenparige stemmen besloten, dat het domein braak zal blijven liggen en dat het den naam zal dragen van « bloedige aarde » om voor altijd haren vloekwaardigen oorsprong te herinneren.

— DE WEERVOORSPELLINGEN. — Tien jaren lang hebben zekere dagbladen gewetensvol de weervoorspellingen meegedeeld, door een zoogezegden « ouden majoor » elke maand aan den « Gaulois » van Parijs gestuurd. Die weervoorspeller schrijft nu aan dit blad dat hij reeds lang genoeg de menschen voor den aap gehouden heeft en dat hij nu geene voorspellingen meer zal doen ; hij bekent dat hij zelf geen geloof hechtte aan die voorspellingen, dat hij er heen sloeg gelijk een blinde naar een ei, en dat het enkel louter toeval was, wanneer er soms eene juist uitviel. Bericht aan de snullen, die zoolang dien Franschen zwanzer betrouwd hebben.

— DE KONIJNENPLAAG. — De konijnen zijn in buitengewone hoeveelheid in de domaniale duinen, tusschen Oostende en Blankenberghe, verschenen. Het schijnt dat verschillende jagers van Noord-Frankrijk, pachters van verschillende loten duinen, verleden jaar verscheidene honderden konijnen op de belgische zeekust losgelaten hebben, wat strijdig is met de bepalingen van de verhuring door den belgischen Staat gedaan.

De landbouwers van de kuststreek vreezen dat deze legioenen konijnen groote schade op hunne velden zullen veroorzaken en zij vragen dat door de gemeenteoverheden, klopjachten zouden ingericht worden.

—o— SUIKERIJ VAN HET KLOOSTER DER BENEDICTIJNEN. — Zich te wenden voor den verkoop in 't groot tot E. DURNEZ & Cie, Yperen.
Men vraagt goede agenten.

— EEN NIEUW WONDERKIND. — « De kleine pianist *Lengyel di Bagota* » — zoo schrijft men in « Die Musik » — is volgens ons oordeel het grootste klaviergenie dat sedert d'Albert en Theresa Carreno gekomen is En wij gelooven dat Bagota nog grooter worden zal dan beide beroemde kunstenaars. Dat het gevoelleven van een 12 of 14 jarige minder ontwikkeld is dan dat van een volwassen man, is natuurlijk, maar wie een Concerto van Liszt zoo spelen kan als dat kleine wonderkind, is een genie ».

— DE TOREN VAN ANTWERPEN. — De spits van den toren der kathedraal van Antwerpen brokkelt af, en zal op eene hoogte van 25 meters moeten hersteld worden. Voortdurend vallen er steenen op de daken der omliggende huizen Eene bijzondere kommissie is aangesteld, om te beramen welke de beste wijze is waarop het belangrijk en moeilijk herstellingswerk kan gedaan worden, zonder in iets 't prachtig bouwwerk te schaden.

—o— SCHANDALIG BEDROG ! — Pas toch op dat men U den echten Elixir De Kempenaar van Jacques Neefs Antwerpen geve, want er worden oneindig veel vervalschingen verkocht.

— NIEUWE NICKELMUNT — In de Munt worden zes en twintig duizend kilos nieuwe nickelstukken van 5 en van 10 centiemen geslagen. Binnen kort zal die munt in omloop gebracht worden. De nieuwe nickelstukken dragen : twee dooreengestrengelde A's.

— Had Adam het maar geweten,
Hij had in den appel niet gebeten,
Maar gedronken, vrij en blij
'n Tasse koffie met PACHA CHICORY.

— EENE ZONDERLINGE PROEFNEMING. — In het begin van 1909 wilde een rijke menschenvriend van Parijs weten of het waar was dat zekere kloeke en gezonde bedelaars, die kloegen zonder werk te blijven, niet wilden werken wanneer men hun eene broodwinning bezorgde. Hij kwam met verscheidene nijveraars en koophieden overeen die hem belooften vijf frank per dag te betalen aan al de heden, die zich van zijnentwege bij hun zouden komen aanbieden. Van februari 1909 tot februari 1910 zond hij 1215 kloeke bedelaars zonder werk naar de overeengekomen adressen.

Van de 1215 waren er 930 die zich niet terug aanboden, wanneer zij vernamen, dat zij aangenomen waren, 110 werkten een halven dag, eischten fr. 2,50 en vertrokken om niet meer terug te keeren. 14 hielden het een ganschen dag vol. Drie dagen later waren er nog 161 aan den arbeid, 42 eindigden de week. Wat de 36 anderen betreft, die werkten eene maand en hadden er dan genoeg van. Zij vertrokken op hunne beurt, om opnieuw in de straten van Parijs bedelend rond te slenteren.

Verlichting op den buiten
door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheretstraat, Brussel.

De prijs der suikerbeet.

Sedert een jaar is de prijs van den suiker aanzienlijk gestegen ; terwijl in Januari 1909, de drie maanden van October gekwotteerd stonden aan 24 fr., komen wij nu in Januari 1910 de prijs van 27,75 te bereiken, cijfer dat sedert langen tijd niet meer bereikt is geworden. Dat is eene vermeerdering van 4 fr. waaruit de teelt en de fabrikanten van suiker voordeel zullen trekken. De prijs der beeten is in dezelfde evenredigheid gestegen en men biedt thans 28 en 29 fr. de 1/4°.

In deze voorwaarden kan de landbouw met voordeel zijne beetenvelden vermeerderen ; de fabrikant zal ook zijn voordeel vinden in eene vermindering zijner algemeene onkosten, veroorzaakt door het bewerken eener grootere hoeveelheid beeten.

Ofschoon de landbouwer er altijd voordeel in heeft, wat ook de betaalde prijs zij, al zijne zorgen te verleenen om groote opbrengsten te verwezenlijken, is het nochtans heel natuurlijk, als de teelt eener plant winstgevend is, dat hij al de middelen die in zijne macht zijn, gebruikt om tot de grootste opbrengsten te komen.

De werken van voorbereiding en onderhoud van den grond goed gedaan zijnde, dan is het de kwestie der meststoffen die de landbouwer moet bezighouden. Bijzonder het gebruik der stikstofhoudende meststoffen moet op redenmatige wijze gedaan worden, want zij geven reeds aanleiding tot eene belangrijke uitgave. De keus moet gedaan worden tusschen het zwavelzuur van ammoniak en het sodanitraat.

Ten einde de werking dezer twee meststoffen te vergelijken, hebben wij verleden jaar eene proef op de suikerbeet gedaan.

Het veld was verdeeld in 4 parceelen, elk van 4 aren 68. Het 1ste als getuige dienende, de 2de, 3de en 4de, elk per hectaar 640 kil. superfosfat en 150 kil. zwavelzuur van potasch bekomen hebbende, maar er werd daarenboven aan het 3de 400 kil. sodanitraat en aan het 4de dezelfde hoeveelheid stikstof onder den vorm van 310 kil. zwavelzuur van ammoniak toegediend.

Al de meststoffen werden tegelijkertijd met den uitroeier of de egge ondergedolven. Zie hier de bekomen uitslagen uitgerekend per hectaar:

1° Getuige 26,070 kil. aan 15,30 °/. = 3981 k. suiker.

2° Gefosfateerd en potaschachtig meststof 28,632 k. aan 15,70 °/. = 4490 k. suiker.

3° Gefosfateerd en potaschachtig mestof + nitraat 33,760 k. aan 15,80 °/. = 5325 kil. suiker.

4° Gefosfateerd en potaschachtig meststof + zwavelzuur van ammoniak 36,538 k. aan 15,60 °/. = 5694 kil. suiker.

De lichting is goed geweest op al de parceelen ; de n° 1 en 2 hebben eene zeer magere groeikracht gehad, terwijl zij veel krachtiger was op de n°s 3 en 4. De vroeg ontwikkelde groeiing heeft zich te gelijker tijd vertoond in de n° 3 en 4, eenigen tijd na de ontbinding, hetgeen bewijst dat de twee stikstofhoudende meststoffen even werkzaam geweest zijn, maar vanaf September hebben de beeten van perceel n° 4 op die van n° 3 en merkelijke voorsprong genomen, die zich in stand gehouden heeft tot bij het uitdoen, in het begin van November. Dit verschil van groeiing der parceelen 3 en 4, die dezelfde hoeveelheid stikstof bekomen hebben, komt voort omdat een gedeelte soda nitraat weg gespoeld geworden is door den regen die verleden jaar overvloedig gevallen is.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

Ditjes en Datjes.

Sissen. — Wijf, onze zoon, de soldaat, is overleden !!

Toria. — Vodden, hij schrijft zeker achter geld voor zijn begrafenis ? ! !

⁂ Stooters Mie had visch gekocht: maar Mie, zei Madam, die visch en is niet versch ! Niet versch, madam, zei Mie, zie maar dat hij u niet en bijt !

⁂ Moeder Anna, eene brave boerin, die nooit of zelden buiten haar dorp kwam, gaat eindelijk eens met haar man naar den schouwburg, in de stad, de « Twee Weezen » zien. Onder het vierde bedrijf, wanneer de twee zonen Frochard met de messen aan 't vechten gaan, trekt ze haar man bij zijn jas en zegt :

— Kom, Wannes, laat ons stillekes weggaan, anders moeten we nog getuigen zijn...

⁂ Een burger op zijn buitengoed ging wandelen in zijnen hof, in de volle middagzon. De hovenier die hem zoo vroeg niet verwachtte lag ingestapen onder een der fruitbomen.

— Welhoe, galgenaas, riep zijn meester, gij slaapt in plaats van te werken ; gij verdient niet dat de zon u beschijne !...

— Het is daarom, mijnheer, was het antwoord van den hovenier die nog zijne oogen wreef, dat ik mij in den lommer gelegd heb !

⁂ Hij : Hebt ge aan uw vader gezegd dat ik mij zou verdrinken als u niet kreeg ?

— Ja.

— En wat zei hij ?

— Laat hem doen, dan zijt ge er van af.

⁂ Leeraar. — Wanneer leefde Godfried van Bouillon.

Leerling. — Als hij niets anders had !

⁂ Grondig onderzoek. — Roover (die een reiziger onderzocht heeft). — Ziezoo... en maak nu uw mond open... ha ha !... Rinaldo, geef de tang hier ; Mijnheer heeft nog een tand die met « goud » geplombeerd is !

⁂ Dokter, mijn man spreekt tegenwoordig altijd in zijn slaap. Is daar niets tegen te doen ?

— Laat gij hem overdag wel voldoende aan 't woord komen ?

⁂ Politiek. — Ik hoor, Betje, dat afs ge met de kleine uitgaat, ge met allerhande volk staat te praten. Dat heb ik u zoo verboden. Als het weer voorkomt, zeg ik u uwen dienst op.

— Maar Mevrouw, daar kan niets aan doen. — Allemaal kennissen van Mevrouw ; want iedereen, die het lieve kind ziet, blijft staan en zegt : Wat 'n mooi kind — precies de moeder.

— O zoo, nu, dan heb ik niets gezegd.

⁂ Kapitein (tot zijn oppasser) : « Wat ziet gij er nog slaperig uit, kerel... Zwaar gedroomd » ?

Oppasser : « Dat raadt ge precies, kapitein »...

Kapitein : « Waarvan » ?

Oppasser : « Hihi... kapitein... morgen ben ik jarig en ik droomde dat ik van u een gansch pond tabak en van mevrouw een kistje sigaren kreeg »...

Kapitein : « Och, kerel, dat zeg ik u, droomen moet ge altijd andersom uitleggen ».

Oppasser : « Dat is me krek eender, kapitein, dan krijg ik van u het kistje sigaren en van mevrouw een pond tabak ».

⁂ Rechter : « Hebt ge naar aanleiding van de redevoering van uwen verdediger nog iets te zeggen » ?

Beklaagde : (die een zeer jonge advocaat heeft) : « Voor zoover ik weel, is het zijn eerste pleidooi.

« Doe hem dus 't genoegen me vrij te spreken ».

⁂ Onnoodige zorg. — Brief van een moeder aan haar zoon, een student.

Lieve Karel ! Ik lees daar in de courant, dat de typhus heerscht, drink toch in 's hemelsnaam geen water of ongekookte melk.

⁂ Gast (tot zijn buurman aan de table d'hôte, die bijna de geheele portie zalm op z'n telloor neemt). — Ik houd ook veel van zalm, Mijnheer.

Buurman (aan tafel). — Ja, maar toch niet zoo veel als ik.

⁂ Niet noodig. — Dokter. — Mevrouw, ik geloof, dat ik u een opwekkend middel zal voorschrijven. Laat mij uw tong eens zien.

Echtgenoot van de patiënte. — Dokter ik verzeker u, dat haar tong geen opwekkend middel noodig heeft.

⁂ Amerikaansche reclame. — Op een kerkhof bij New-York staat een grafzerk met het volgende inschrift :

« Hier zal eenmaal James Jones rusten. Thans evenwel heeft hij nog een groote schoenzaak en beveelt zich voor alle reparaties beleefdelijk aan.

Franklinstraat, 178, »

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

Onderwijsgesticht
E. Vercammen
TE GROBBENDONCK (Prov. ANTWERPEN.)
Lager, Middelbaar en Beroepsonderwijs.
Voorbereiding tot alle examen Volledig handelsonderwijs. De schitterendste uitslagen bekomen in de examen.
Vraagt prospectus.
De Bestuurder : E. VERCAMMEN-VAN MOER.

—o— **Corsetten op maat, Hoege Nieuwigheid.** — A LA FABRIQUE DE CORSETS, Huis NOTERMANS, Luik, Rue Gérardrie, N° 14, Luik.

— **Docteur R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrion,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

—o— **Hoedenmagazijn Jean,** *50, Leopoldstraat, 50, Luik, nevens den Pont des Arches,* geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in alien aard. **Jean** verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

HUWELIJKEN. — Laatste nieuwigheden in kunstjuweelerij, Horlogiën en Goud mederij. — Huis CAMPOTOSTO, 33, Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

—o— Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

KEEL-, NEUS- EN OORZIEKTEN.
De **Doctor O. Freyre,** Gewezen Assistent bij de Hoogeschool, woont thans *Quai des Pêcheurs, 3, Luik.* — Raadplegingen van 2 tot 5 ure. Zondags van 8 tot 10 ure. Telefoon 301.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Gaustalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Badkamers Nivarlet.
De schoonste en de goedkoopste.
Rue Hemricourt, 5, LUIK. — Telefoon 1982.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIEGE.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9, (1ste verdiep)
— LUIK —
Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

ROBERT.

Wij bevinden ons in eene armoedige doch zindelijke woning te Parijs. Een heer, in het zwart gekleed, stapt ongeduldig met de handen op den rug, door het vertrek ; het is een deurwaarder. Bij eene bedstede staat eene vrouw, de weduwe Moraux, op wier gelaat doefheid en wanhoop te lezen zijn.

— Ach, mijnheer, sprak de vrouw, ik smeek u, heb geduld. Ik weet zeer wel dat ik 60 franks, het beloop mijner huishuur, moet betalen en ik zal zulks doen ; doch in het oogenblik is dit onmogelijk. Van den vroegen morgend tot den laten avond borduur ik onvermoeid voort Daarbij heb ik eene oude, zwakke moeder tot mijnen last, die daar te bed ligt, en mijn zoon brengt mij ongelukkiglijk slechts een klein gedeelte van zijn weekgeld te huis. Ik weet niet wat er van mij zal geworden.

En bij deze woorden wischte de vrouw met haren voorschoot eenen traan uit hare oogen.

— Dat alles kan waar zijn vrouw, sprak de deurwaarder ; doch hiermede kan ik mij niet inlaten. Wij zijn aan het weenen en klagen gewoon. Ik ben verplicht van wege mijnheer Duflot u uit het huis te zetten, zoo gij heden de verschuldigde 60 fr. niet geeft.

— Ach, mijnheer, hervatte de weduwe, heb toch medelijden met eene arme vrouw die van de geheele wereld verlaten is, heb toch wat geduld ! Ik heb aan mijnen neef die onderpastoor is op het dorp Mélun, dertig uren van hier, mijnen nood bekend gemaakt ; misschien zal hij mij helpen, mijn treurige toestand zal hem zeker bewegen. Ach, wacht dan ten minste zijn antwoord af !

— Eene schoone zekerheid die gij mij geeft, sprak de deurwaarder. Reken er niet op, vrouw, wie weet of hij nog leeft en of hij zelf wel het noodige heeft, om u een gunstig antwoord te bezorgen.

— Het zou de eerste maal niet zijn dat een dienaar Gods zich van het noodige beroofde, om ongelukkigen te helpen.

— Gij gelooft zulks ? Ei, ei !

— Zoudt gij er aan twijfelen ? Gij kent misschien onze priesters niet, en weet dus ook niet hoe liefdadig zij zijn...

— Uw neef zal toch wel begrijpen dat, als hij u geld leende, hij het nooit zou terugkrijgen, sprak de deurwaarder op spottenden toon.

— Het zou niet geleend zijn aan mij, maar aan God, die honderdvoudig weergeeft.

— Genoeg, genoeg, ik ben hier niet gekomen om naar uw gepreek te hooren, maar om 60 franks te ontvangen, die gij voor uwe huishuur verschuldigd zijt. Zorg dat gij die hebt, dat raad ik u !

— Ik kan volstrekt in het oogenblik niet.

— Dat is uwe zaak.

Hier werden zij gestoord door een jongeling, die zingende en geraas makende het vertrek binnen stoof.

— Is die jonge snaak uw zoon ? vroeg de deurwarrder.

— Ja, helaas ! antwoordde de weduwe droefgeestig.

— Hij moet toch wel iets verdienen, hij is groot en sterk, voegde er de deurwaarder bij.

— Ja, dat ben ik, snauwde de jongeling hem toe, maar wat gaat u dat aan ?

— Gij zijt tamelijk onbeschoft jegens een deurwaarder bij de rechtbank ; uw gelaat duidt niet veel goeds aan, ik heb wel snaken op het schavot gezien die er beter uitzagen dan gij.

— En ik, ik heb er op gezien, die er juist zoo uitzagen als gij, weet gij dat !

Deze woorden werden vergezeld door eenen norschen, zijdelingschen blik op den deurwaarder en gewelddige vuistslagen op de tafel.

De deurwaarder werd bleek van schrik en vreesde voor erge gevolgen. Hij nam derhalve zijnen hoed en spoedde zich de deur uit.

— Wat wilde die lelijke vent van u ? vroeg de zoon verdwaasd, terwijl hij op den rand der tafel ging zitten.

— Hij is deurwaarder, antwoordde de vrouw met een droevig gelaat, en komt 60 frank eischen voor de vervallene huishuur.

— Zestig franks ! als hij maar tijd heeft om te wachten. Daar moet ge niets mee inzitten. Kom, geef mij een frank of vier ! Ik was met drie vrienden in den « Wijnberg » op den Boulevard, wij hebben er ons lustig vermaakt, maar ik heb mijne vest voor de betaling in pand moeten laten. Kom, spoed u !

— Ach, Robert, gij weet immers wel dat ik geen geld meer heb, antwoordde de ongelukkige weduwe weenende, wat heb gij met uw laatste weekgeld gedaan ?

— Dat is ook al weg ! zeide de ongelukkige op onverschillige toon. Kom, geef mij slechts een stuk van vijf franks !

— Ik heb niets, volstrekt niets meer, hervatte de moeder. Kom, zie zelf !

En de weduwe opende eene oude kas, trok de beide laden open en zegde :

— Gij ziet dat er niets in is. Ga werken, ongelukkige jongen ! voegde zij er bij, en verlaat die gevaarlijke vrienden, welke u bederven.

— Mijne makkers bij ledige fleschen laten, hernam de nietswaardige hevig, neen, dat kan niet. Maar is er niets onder de lappen om te verkoopen ?

Een klein gouden kruisje blonk in den hoek der onderste lade : de weduwe poogde het te bedekken, maar het was den ontaarden zoon in het oog gevallen. Hij reikte over zijne moeder heen, en greep vermetel het kruisje onder een luid gelach.

— Gij zult toch zeker zoo ellendig, zoo slecht niet handelen, om dat te verkoopen, zeide de moeder, onder het storten van bittere tranen. Het is het kruisje dat ik op den dag van mijn huwelijk voor het eerste droeg en het eenigste geschenk dat ik van uwen vader heb ontvangen. Ach, Robert, geef mij dit pand toch terug, waaraan ik zooveel weerde hecht !

Maar de ellendeling lachte met het smeeken zijner moeder en ging de deur uit. Zij bedekte haar gelaat met hare beide handen en heete tranen vloeiden langs hetzelve, terwijl zij in het bed hare ziekelijke moeder hoorde snikken. De stappen van iemand die het vertrek binnen kwam, wekten de bedroefde weduwe uit hare overpeizingen. Het was eene harer buurvrouwen, die haar van tijd tot tijd kwam bezoeken.

— Ik heb daar uwen zoon ontmoet, zegde zij ; hij ging bij den goudsmid hier op den hoek iets verkoopen. Bij hem stond Paul Larousse, een deugniet, die reeds tweemaal in de gevangenis had gezeten en een wezentlijke dief van beroep is. Ik heb gemeend u, als vriendin, hiervan kennis te moeten geven. Het spijt mij waarlijk dat uw zoon zich in zulk stecht gezelschap bevindt.

— Ach, goede Hemel, ontferm u over mijnen rampzaligen Robert ! verzuchtte de ongelukkige moeder. Ik ga hem opzoeken ; doch waar vind ik hem ? Wacht.... Ik herinner het mij.... in de « Wijnberg ».

Zij sloeg eenen ouden bruinen mantel over haar rouwkleed van grove stof en vertrok, terwijl zij hare buurvrouw verzocht eenige oogenblikken in huis bij hare oude moeder te willen blijven.

Onder treurige overdenkingen stapte zij voort en bevond zich weldra in de straat Montmartre, alwaar eene belemmering van rijtuigen haar staande hield. Een eenvoudig gekleed priester, die met den sportrein was aangekomen, volgde een commissionnaris die zijn valies droeg. Eenige schreden verder had zich eene hoop volk verzameld rond twee beschonkene personen die met elkander aan het vechten waren. De menigte, die alles nauwkeurig aanzag, vermeerderde van oogenblik tot oogenblik. Werktuigelijk keek de weduwe even als de overige. De geestelijke poogde zich met vriendelijke bescheidenheid eenen weg te banen. Een half beschonken jongeling overladade den priester met scheldwoorden, terwijl een andere hem op eene ruwe wijze voortstiet. Eensklaps riep de geestelijke :

— Mijne horlogie ! Mijne horlogie ! Ik ben bestolen !

De weduwe gaf een luiden gil. De onbeschofte jongeling was Robert en de dief was zijn makker, Paul Larousse.

— Waar is de dief ? Waar is de dief ? was de kreet die nu uit de menigte opsteeg.

— Hier ! hier ! riep de weduwe op den zakkenroller wijzende, van wien zij Robert met geweld afrukte.

Beschaamd en onthutst stond deze nu daar. Zijn makker werd vast gegrepen en naar den policie-commissaris der wijk gebracht.

Intusschen trok de weduwe haren zoon voort en bereikte met hem eindelijk hare nederige woning. Doch nauwelijks was zij dezelve binnen getreden of zij viel buiten kennis ten gronde. Welk een schouwtooneel voor den misdadigen, maar nog niet geheel bedorven zoon ! Robert besproeide met water 't doodsbleek gelaat en de handen zijner moeder.

(Wordt voortgezet).